

*
Megjelen minden kedden.

Előfizetési ár:

Egész évre 4 frt 50 kr.

Fél évre 2 frt 30 kr.

Negyed évre 1 frt 20 kr.

Egyes szám 10 kr.

*

HONTI LAPOK

Felelős szerkesztője: HALÁSZ FERENC.

*
Szerkesztőség és
kiadóhivatal
I P O L Y S Á G.

Hivatalos és magánhirdetéseket mérsékelt árszabás szerint.

*

—•— Ipolyság, 1896. július 14. —•—

A hódoló felirat.

Megyénk törvényhatósága ezredéves diszközgyűlése alkalmából Horváth Béla főispán indítványára elhatározta, hogy a királyhoz hódoló feliratot intéz, melyet most küldött fel megyénk alispánja. Az ódai magaslaton szárnyaló szöveg, mely Tóth Lajos főjegyzőnk szépen fogó tollát dicséri, ez:

Császári és Apostoli Királyi Felség, Legkegyelmesebb Urunk Királyunk!

Felséged dicsőséges jogara alatt ébredett fel hazánk ezer éves fennállásának öröm napja; egy új idősorozat a magyar Haza egeére; és Felségednek Apostoli Királyunknak uralkodása alatt érte el Szent István egész birodalma azon szerencsés helyzetet, hogy ezer éves alkotmányunk boldogító áldásait Felséged hű magyarjai élvezik; ezek milliói pedig oltárt emelnek szivükben

Az ő emlékkönyvébe.

(Bátfyudal.)

Hogyha jósló szemmel láthatnók a jövőt,
Minőnek szeretné vajjon annak képét?
Fényesnek, minő a nap ha reggel följött,
Elbűvölve vele a földgolyó népét?
Vagy bágvadt fényűnek, mint a hold világa!

Övezve csillagok millió rajától?
Zajosb ugy, csendesb így volna boldogsága,
De így biztosabb a megrázkódtatástól.

Mert az a milliónyi pici szende csillag,
Mind csak azon lenne, hogy boldoggá tegye,
Ellenben ha volna nap, mely büszkén csillog!

Magára maradvá, elhagyva fénylő,
Magára maradvá futná meg pályáját,
Ragygón és büszkén, ámde nem szeretve,
Éltének képezné örökös nagy átkát,
Hogy sohsem környezné szeretet melege.

Igaz, hogy a fénye nagyobb hatást tenne
Mindenfelé csodás bámulatot keltve:
De nem öröködnék rá millió csillag szeme,
Őn felé ragyogva, őnt mélyen szeretve.

legbecsebb kincsüknek: a Trón és Nemzet egyetértésének.

Felséged, valamint legmagasabb Háza és a Nemzet között fennálló szent kapcsolatot erősíteni, nemzeti munkánkhoz erőinket gyarapítani, ezer éves életünk ős forrásaiból felbuzgó hazaszeretetünket fokozni, és törhetlen hűségünket edzeni, azon magasztos célok, melyek sziveinket dagasztják, melyek a magyar Nemzetet a Trón zsámolyához jobbágyi hódolattal vezetik; és hatványozottan most, midőn Felségedet Apostoli Királyunkat Szent István koronájával megkoronázott Fejedelmünket Felséges Királyunkkal a magyarok véd Angyalával és legmagasabb királyi Házával a magyarok ezer évét ünnepelni láttuk.

Legmélyebb hálával veszi Hontvármegye közönsége is az isteni gondviselésnek azon nagy kegyelmét, hogy a magyarok ezer éves fennállásának ünnepein Felséged személyében a magyar birodalomnak igazán nagy, hatal-

*Válassza hát a hold csendesebb pályáját,
Biztosabb, állandóbb lesz így boldogsága,
Csendesebb, szelidebb, szebb örömeik várják,
A családi tűzhely enyhítő szférája.*

* * *

*Azok a csillagok, kik örökös szemmel
Minden mozdulatát, minden léptét lesik,
Szeretik örökké tartó szerelemmel,
S életét boldoggá, kellemessé teszik:
Az a sok jó barát, kit elbájolt fénye,
Lénye, szende, szerény, kedves bájos volta,
S a ki volna mind-mind irigy ellensége,
Hogyha büszke, fényes, ragyogó nap volna.*

SZATHMÁRY ÖDÖN ar.

HONTI ALBUM

Bujkovszky Mihály.

Egy negyed század óta Korpona szabad királyi város polgármestere, e mellett a Ferenc József rend lovagja és a koronás arany érdemkereszt tulajdonosa.

Egész, érdemekben gazdag életpályája kidomborodik sajátos egyéniségéből. Szer-

mas, böles és forró ragaszkodással szeretett Királya van.

Legmélyebb hálával veszi, hogy Felséged nagy bölcsességben, szigoru törvénytiszteletben, törhetlen szilárdságban, nemes lovagiasságban, és a legjobb szív és lélekben kimagasló Apostoli Királyunk már is első királyaink soraiba emelkedik, és életében eléri a nagyság dicsfényét koronás Feje körül!

Ezen dicsfényvel tündöklő uralkodása alatt pedig elérte nemzetünk az új ezredév virradatát!

Nem csak Hontvármegye hűség közönsége, nemcsak az egész magyar nemzet látja ezt így, így látja ezt egész Európa, melynek minden nemzetei meghajtják lobogóikat Felséged hatalmas fejedelmi Személye, Apostoli Királyunk előtt.

Ezen érzelmekkel jelenik meg Hontvármegyének jobbágyi hűségese hódolattal ünneplő közönsége Felséged Trónja zsámolyánál, eltelve az imaszerű óhajjal:

zett érdemei és pályáján elért sikerei az előbbinek természetes folyománya.

Középiskolai tanulmányait Solmecebányán végezvén, katonakötelezettségének rendes uton és módon eleget tett. A katonaságnál erélyességéről híres volt. Azt mondják, hogy a bácskai imádságok egész szótárát kívülről tudta és azokkal persze adandó alkalmakkal szörnyen imponált. Féltek is tőle a legények, de azért rajongó szeretettel csüngtek szigoru előljárójukon. Midőn haza jött Korponára, már is tenyéren hozták neki a városi rendőrkapitányságot. Hogy miképen felelt meg ezen feladatának is, dacára annak, hogy sok garázdálkodásnak véget vetett, bizonyítja legjobban azon körülmény, hogy — ha jól emlékszem — 1872. évben polgármesterré egyhangulag lett megválasztva, amely tisztet máig is fiatalos ruganyossággal és lankadatlan buzgósággal viseli.

Pedig különleges viszonyaink közt ritka jelenség, hogy tekintélye máig is oly csorbátlan, mint 28 év előtt. Ezen körülmény az, amely legjobban megragadja figyelmünket. Pedig exponált állása van. Sok a nyílt ellensége, ámbar nem személyes ellenségei ezek, hanem elvi ellenesoi, sok oly barátja is van, a kikre ráillik az

Legyen áldva sok ezerszer Felséged Szent István koronájának viselője, a magyarok legtisztább szeretetével körülvelt Apostoli Királya, Európa legbőlesebb Fejedelme, Felséges Királynéval, és a legmagasabb királyi Házával egyetemben!

Vezérelje áldásdus békében, legnagyobb boldogságban, minden aggodalom nélkül hű Magyar Birodalmát erős és gondviselés-szerű Felséges Atyai Keze az új ezredév elé!

Adja a Gonviselés a hű magyar nemzetnek Felséged dicsőségét oly magasra emelni, mint a mily mértékben Felséged fejedelmi gondoskodását, velünk érző szívét mérhetlen hála és feláldozó hűséggel viszonzni mindenkoron készek maradunk.

Isten vezérelje Felségedet a dicsőség útján, őrizze számunkra is fejedelmi kegyeit, melyekbe ajánlottan öröklünk;

Ipolyságon, ezer nyolcszáz kilencvenhatodik évi május hó 11-ik napján tartott diszközgyűlésünkben;

Császári és Apostoli Királyi Felséged, legkegyelmesebb Urunk Királyunk legalázatosabb jobbágyai:

Hontvármegye közönsége.

imádság: „Istenkém, óvj meg engem barátaitól, az ellenségekkel magam is végzek.“

Hát miben rejlik ezen jelenség titka? Megmondom. Mindenekelőtt nagy emberismerete, biztos előrelátása, szívének nagy jósága és kipróbált barátaihoz való hűséges ragaszkodása. Némelyek azt mondják, hogy nagy politikns. Hát biz az, mert politika, az bölcsesség. Politika az, mikor ajkán már kitörőben van a méltányos harag és azt felváltja egy mosoly, amely lefegyverezi az ellenfelét.

Mit csinálnak sokszor a liliputiak? Körülötte táncolnak, csipdesik őt, és ő mosolyog: „Hadd legyen nekik is karácsonyuk.“ De ha kiereszti dörgő hangját, amely úgy tisztítja a levegőt, mint a menydörgés, akkor látnátok, hogy szaladnak és hogy eltűnnek!

Észleltem sokszor, — a midőn az ő elvi ellenfelei emelnek szót a közgyűléseken, hát akkor oly bárányszerű türelemmel hallgatja meg sophismáikat, és aztán oly csendesesen felel, oly nyugodt hangon, a mely lassan és lassan tengeri morajhoz hasonlóvá lesz, és az ellenfél sophismáit elsöpri.

Két királyi kitüntetés disziti a mellét,

Tótjaink s az ezredév.

(Történelmi visszapillantás.)

II.

Dáciát a gepiták, Pannoniát a keleti góthok foglalták el (489), majd jöttek longobardok s végül a hunrokon avarok (568), kiknek uralma alatt költöztek s vonultak be lassan, csendesen a szlávok s kezdték mindenütt, hol laktak, saját nyelvökön nevezni a helyet. Így kapott nevet: Balaton (blato-sár), Csongrád (fekete vár), Pest (pec-ofen), Nógrád (Ujvár), Visegrád (magasvár), Esztergom (garamszája) stb.

Szorgalmatos, munkás nép voltak a szlávok már akkor is. magyar írók állítása szerint is. (pld. Pauler szerint is, a kire jobban neheztehet, ha éppen nehezteni akar — a protestáns, mint a szláv historikus). S számuk is egyre szaporodott, úgy hogy hazánk alsó részébe is — tót előadások szerint — már a Tátrából szállottak le. Am azonban ha le is szállottak, nem a tótok szállottak le, hanem az ó-szlóvénok (a délszláv család egy tagja), a kik az avarokkal együtt és uralmuk alatt régóta még Mojmír, Kozel és Szvatopluk előtt itt laktak, s a magyar nyelven is ezért nem a X. de a VII-ik századbéli szláv hatás érzik¹⁾ avar s egyéb ural-altáji törzsrokon közvetítése útján módján.

Minden szorgalmuk s jelességeik mellett is uralkodásra képesítő, államalkotó tulajdonságokkal nem bírván a szlávok: a magyarokat nemcsak nem szlávosították el, de idővel főleg Dunántul a fejlődés törvénye szerint természetesen magok önként megmagyarosodtak. A magyar és szláv eme összefonódás annyira benső, hogy nem

1) Olv. Vámbéry id. m. 329. l.

amelyek alkotásának munkáját hirdetik. Illustris vendégei voltak 1874 évben. Történelmünk két kiváló alakja: Tréfort Agost akkori vallás és közoktatási miniszter és Ipolyi Arnold nagy hírnevű besztercebányai püspök. Ők hárman alkották meg a máig is fennálló korponai felső népiskolát, amely iskola hivatva van a modern polgárságot a mai korban megkívántató műveltségre vezetni. Ezen alkotásáért disziti őt az arany érdemkereszt.

De munkájában itt nem állt meg, hanem a magyar államésmének tovább is első előharcosa volt. Nem sok szót pazarolt, hanem ahol kellett gyökeres módon vetett véget sok nemzetellenes törekvésnek. Nem hűhóval csak úgy — politikával. Megis tudták becsülni az irányadó körök a haza és a város javát célzó működését, mert sok kiváló érdemeiért őt a második kitüntetés érte, akkor a midőn Ferenc József rend lovagja lett.

Ezen kitüntetések mellett — és ez képezi tisztá jellemének próbakövét — oly egyszerű jóságos polgár és szorgalmas hivatalnok maradt, mint ezelőtt volt. Ezen szép kitüntetések nem voltak képesek szeméit elkápráztatni, hanem oly tisztán lát mint ezelőtt.

csoda, ha némelyeket, pld. Dankovszkyt oly véleményre esábitott. melynek véleje, hogy a magyarok szláv eredetűek, szlávok. Ez természetesen tévedés, ha mindjárt tudjuk is, hogy sok száz szláv szó honosult meg a magyar nyelvben és hogy a Szt. István idejében alkotott politikai és egyházi intézmények elnevezése is szláv volt elannyira, hogy még az igazságszolgáltatásban is e kifejezést használták: ad *praudam* azaz törvényesen a szláv *prauda*: jog, igazság szóból. (V. ö. Vámbéry i. m. 332. l.)

Am azért állanak Vámbéry szavai, hogy a mai Magyarország alakulásához a legeslegnagyobb adalékok határozottan a szlávok juttatták, mert szláv volt hazánk lakosságának tulnyomó része.

S ha már most így áll a dolog, ha mindez igaz (aligha az ellenkezője az), ha a magyarok és szlávok között az összeköttetés oly régi, oly immanens; vajjon történetileg s pszichológiailag megokolható-e jól a valóban *atyafi* tótoknak, azok egy részének, a milléni-um idejében való magyar, s államellenes magatartása, az ezeréves dicsőséggel szemben való közömbösséggel, hogy ne is mondjam: tüntetése...? Hajdanában — még nem is nagyon régen — együtt küzdött a Rákóczy zászlaja alatt, a „Rákóczy vojnában“ az alkotmányos és a vallásos szabadságért, az „Istenért“ s a „hazáért“ mind a magyar mind a tót; a most a tót ugyancsak a szent szabadság nevében szembeszálljon a testvér magyarral azon jelszó alatt: csak azért sem tanulunk magyarul! Mintha egy nyelvet még a magáé mellett el nem bírna az a szorgalmatos tót; nyelvet, mely ugyis, mint zengzetes, ugyis, mint atyafi nyelve, nagy lelki kincse — a holt latinnál bizonyára értékesebb — lehet neki!

Kis unokája derült mosolya boldoggá teszi őt, mert családját nagyon szereti. Lehet mondani, hogy a város java és családja boldogsága képezi az ő éltető elemét.

Az év folyamán többször csoportosítja vendégszerető asztala körül hivatalársait és tisztelőit. Sokan azt állítják, hogy többször kellene azt neki megtennie, hogy ezáltal a magyar társadalmi élet élénköbb lenne, de én inkább hiszem, hogy azért nem ndják, mert szeretnének gyakran szeretete sugaraiban melegedni — ami természetes is.

Korpona sz. kir. város derék tisztikara 3 év előtt tisztviselői pályáján eltöltött negyedszázados évfordulóját fényes módon megünnepelte. Nagy közönség vett részt ezen nevezetes ünnepélyen. A megyei tisztikar is tisztelgésével emelte az ünnepély fényét. Maga vármegyénk akkori alispánja Lestyánszky is eljött, bizonyosságul annak, hogy bizony a mi szimpatikus polgármesterünk Hontvármegye egyik kiváló alakja. Ő buzgó evangélikus, hisz nemcsak a városi ev. egyháznak, hanem a deviesei és zsibritói ág. év. egyház felügyelője, de azért jubileuma alkalmával a róm. kath. templomban is „Te Deum laudamus“ lett megtartva, élő

Manapság — bizony való igaz, hogy hazafiság dolgában a magyarhoni németek háttérbe szorítják, s homályba borítják a magyarhoni szlávokat úgy a hazában, mint főleg az egyházban. Nyitja ennek — *Apponyinak* az ifjúsághoz intézett milléniumi nagyszabású beszédje szerint a német műveltség, mely belátja, hogy az egész nemzetiségi kérdés honunkban tulajdonképen keletnek harcra nyugat ellen, az alacsonyabb fokú kulturának ellenszegülése a magasabb ellen. Jó lesz erről így is gondolkodni nemcsak a magyarhoni tót testvéreknek, de a románoknak is, kiknek separatistikus törekvéseik szakadásra, állambontásra és háborúra vezetnek a béke angyalának és a haladás géniuszának véghetetlen fájdalomára! Az 1000 esztendeig együtt működött nemzettagokat egymástól elszakítani akarni bűn (ez a bűn s nem a magyarul való tanítás avagy tanulás) és hozzá lelki vakság is, mert ugyan vajjon *ki és mi* tartaná össze a különvált tagokat? Micsoda kultúra volna az a konglomeráció? Akkor lenne csak bellum omnium contra omnes. S lenne állam vagy egyház olyan melyben, mint egy republika cyclopikában senki sem hajtana fejet soha senkinek, görögül: udeisz udena uden akuei. — S méltán csodálkozna Európa azon esztelenségen, hogy egyenetlenkedés által gyengülni, veszni indulunk akkor mikor *ezeréves* történetnek fényében ragyoghat immár egységes drága nemzetünk!

Oly történetnek, melyben minden, a miben Magyarhon lakosai munkálkodtak, a miért lelkesedtek, miért szenvedtek és a minek örültek, meg van

bizonyosságul annak, hogy osztatlan szeretetben részesül, de bizonyosságul annak is, hogy mi itt Korponán különféle valásfelekezettek szépen megférünk egymással. Jó ezt Klió számára feljegyezni.

A sarkány nem őrzi úgy a földalatti kincset, mint ő a városi pénztárt. És pedig eredménnyel teszi, mert midőn polgármester lett, a város deficittel küzdött, ma pedig rendezett pénzügyi viszonyok közt vagyunk. De azért nem zárkózik el nagyobb kiadásoktól sem, ha a város java azt megköveteli. Láttuk a vasuti érdekeltiségi konferencián, mily áldozatkészséggel ajánlott fel a város részéről, a vasut létesítése szempontjából 150 ezer frtot. De megelőzőleg az egész vonal traszirozására is a város 50%-al a költségekhez járult.

Folytathatnám a szó valódi értelmében ad infinitum ezen érdemes alak kiváló jellemvonásainak felsorolását de fájdalom, a hely szűke miatt abba kell hagynom. Csak azt az egyet kívánom még neki, hogy még egy nagy elismerésben részesüljön: a második takarékpénztár alapításáért. Hogy miért kellene még egy takarékpénztár, azt már nem mondom meg, mert Pongrácz Géza barátom rám mordulna a szavakkal: Hát mi kellene még, talán új városháza is? És én a világért sem akarok vele haragba jönni.

Miklósi Pál.

örökítve, meg van dicsőítve! Állam és egyház, tudomány és művészet, nyelv és irodalom, család és iskola, nemes-ség s katonaság, kereskedelem, ipar, földmivelés, polgárság, köznép ügyeidoigai, . . . ezer esztendő óta! S mindezt nem zsarnoki uralom, de igenis — mint Toldy mondja: „Emberséges és szabad intézmények által fenntartva,“) s megőrizve és tegyük hozzá a kor-szellemnek zseniális eltalálása által okosítva, ha mindjárt olykor viszály s viszontagságok tanító kára után!

Krupec István.

A h é t r ől .

— **Egy szépséges ünnep.** A jótékony-céllal egybekapcsolt, e hó 25-iki kaszinói ünnep előkészületei után itélve, mint előre jeleztük, nagy szabásu-nak ígérkezik. Az ünnep komoly része, a *műverseny* a megyei székház nagy-termében, műsor tekintetében rendki-vül előkelő. Különös nyereség reánk nézve, hogy az itthonról közreműködő jeles nők mellé, egy művésznőt, Szilárd Ferencné drné, szül. Rédly Bertát, a drezdai operaház egyik volt diváját is, ki jelenleg Kovács Endre dr.-ék vendé-ge, sikerült az ügynek megnyerni, ki elragadó hangjával fogja a hallgatósá-got gyönyörködtetni. De az ünnep mu-latságos része is, az *ezeregy éj ünnep* a megyeház kertudvarában, kiválóképpen gyönyörűségnek készül. Ezer bohó-ság, ötlet, tánc, és ki tudja még mi minden élvezetet kínáló dologból ke-rül ki a szép éjszaka felejthetetlen köl-tészete. A rendező bizottság még e héten szétküldi a meghívókat. Akik meghívóra igényt tartanak, és el nem kerülhető tévedésből olyat nem kap-nak, forduljanak egyenest a bizottság elnöke Sántha Bélához.

A meghívó szövege ez:

Hontvármegye kaszinó egylete hazánk ez-redéves fennállásának emlékére f. évi julius 25-én jótékonycélu mulatsággal egybekötött ünnepséget rendez. — A megjelenő hölgyek és urak sziveskedjenek utcai séta öltözetben megjelenni.

Az ünnepség sorrendje:

I. Hangverseny a megyei székház nagy-termében. Műsor: 1. Balatoni nóták. Elő-adja az ipolysági dalegylet. 2. Prológ Ivánka Istvántól. 3. Wéber: Aria a „Büvös va-dász“-ból. Kovácsné Brinkmann Mici ur-hölgy zongorakiséréte mellett éneklő Szil-árdné Rédly Berta urhölgy. 4. Magyar nép-dalok. Zongorán előadja Gosztonyi Ella ur-hölgy. 5. Felolvasás Pongrácz Elemértől. 6. a) Tosti: Ninon. b) Sztojanovics Jenő: Ma-dárdal. Kovácsné Brinkmann Mici urhölgy zongorakiséréte mellett éneklő Szilárdné Rédly Berta urhölgy. 7. Liszt Ferenc: Ma-gyar rapszódia. Zongorán előadja Kovácsné Brinkmann Mici urhölgy. 8. Rákóczy indu-ló. Előadja az ipolysági dalegylet. Kezdeté pont este 7 órakor.

II. Ezeregy éj ünnep a megyei székház feldisztatott és káprázatosan kivilágított kertudvarában, a hová a belépti díj: sze-mélyjegye 1 frt, családjegye 3 frt. Szemelvé-

2) Toldy Fer.: „A magyar költészet kézi-könyve.“

nyek az ünnep kimerithetlen műsorából: (Funikuli Funikula) két óránként műked-velői színelőadás, monológok, tablók, az al-vó fakir felébresztése stb. stb. és tánc vir-rádtig. Közben a pavillonokban e célra fel-kért hölgyek mérsékeltén megszabott ára-ron ételeket és italokat szolgáltatnak ki. E mulatság tiszta jövedelme az ujonnan épi-tendő kórház céljaira van felafánlva. Rész-letes műsor este a pénztárnál.

— **Lapunk szerkesztője** nyomdai tekintetből kéri julius 25-iki ünnepi számba szánt autogrammoknak azonnal való beküldését.

— **A főispán Selmece.** Horváth Béla tegnap *Selmece* utazott, hogy ott ma a közigazgatási bizottság rendes havi gyűlésén elnököljön. Vele utazik a főispánné is, hogy ott néhány látog-atast tegyen.

— **Arcképleleplezés.** Roszner Ervin báró megyénk volt főispánjának arcképét f. évi augusztus 6-án d. e. 10 órákra kitűzött rendkívüli törvényha-tósági közgyűlésen leplezik le. E hiva-talos jellegű önnepre Máramaros me-gyét is meghívják.

— **Jeles atlétánk** Szokoly Alajos a napokban a *prágai* Spártaklubb verse-nyein a hármas ugrásban és a futó versenyben ismét első díjat nyert.

— **Színészet Nagy-Maroson.** B. Pol-gár Béla színigazgató 30 tagu szintár-sulatával Nagy-Maroson tölti a nyári idényt, és előadásait szombaton már megkezdte a *Szultán* operettel. Mérle-gelve azt, hogy Nagy-Maroson és Vi-segrádon számosan nyaralnak, kedvező kiliátásai lehetnek a társulatnak, hogy egy rövid nyári szakot ki tudnak ott huzni.

— **Bozók pusztulása.** Lapunk zárta-kor vettük azt a Hiób-hirt. hogy *Bozók* község vasárnap leégett. A tűz elpuszti-totta a templomot, paplakot is, az anya-könyvvezetői hivatalban odaégték a hiva-talos iratok is. Az eddig ismeretlen okból támadt veszedelemből előállott kár meg sem mérhető.

I R O D A L O M .

* Jeremiás keserveit és Jeruzsálem pusztulását fordította le és írta meg *Schlesinger* Lipót ipolysági igazgató ta-nító. Vállalkozásának célja, mint elősza-vában mondja, a már divatból kiesett, zsidó-nómet fajsztólásban irt „Deutsch-Chumast“ magyar olvasmánnyal pótolni. A, mint halljuk, kelendő fűzet ára 70 fil-lér, s a szerzőnél kapható.

ARANY-PORZÓ.

Mennyi jeles tulajdonságra van szükség nekünk férfiaknak, arra, hogy hódítsunk. A nőknek erre a célra elég egy csinos arc és két formás láb.

Akik karddal verekednek meg, kezük fognak utána. Akik tüzszurással sebzik meg egymást, sohasem békülnek ki.

Akit szeretünk, felruházunk azzal a hatalommal, hogy szenvedéseket okozzon nekünk.

Nős férfi csak annyit ér egy leány szemében, mint egy sorsjegy a — házás után.

Nincs az a tökéletes asszony, hogy a férje legalább egyszer egy nap meg ne bánná, hogy elvette.

Az ellentétek vonzzák egymást. Azért festenek az asszonyok leggyakrabban csendéletet.

Ha egy pár megv együtt s a férfi beszél folyton, — akkor az szerelmes pár, ha az asszony viszi a szót, — házaspár.

A szerkesztő levelezései.

Arany porzó. A második szállítmányt is köszönettel nyugtázom. Sok használható választhatok belőle. Szatir, Kobold, Pieró, maszkját nagysád körülbelül helyesen talál-gatja.

K. J. Udvarnok. Becses érdeklődését jövőre is kérem. A lapot magindítottam. Üdvözet.

M. A. B. Előfizetésed okt 1-ig van rendben.

Feltámadunk. A stílus gondos, de cselekmény nincs a sorvadásos történetben. Próbálkozzék jobb témákkal; ezt küldje be más vidéki lapba. Mi már megengedhetjük magunknak azt a luxust, hogy magasabb irodalmi mértéket alkalmazzunk.

Ipolyvölgyi. Az alkalmi lapban névtelen autogramokat, nem közlünk. Sziveskedjék inkognitóját levetni.

Eszményképemhez. Ilyen rossz verset még nem kaptunk; idáig ön érte el a legszebb rekordot nálunk. Ez is csak valami.

HIRDETÉSEK.

366. 1896. szám. Hontvármegye főispánjától.

Pályázati hirdetés.

Hontvármegyénél 900 frt fizetés és 200 frt. lakbérrel üresedés-be jött alszámvevői állásra pályázatot nyitok.

Felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t.-c. 17. §-ának megfelelő; képzettségüket igazoló okmányokkal felszerelendő pályázati kérvényeiket f. évi július hó 25-ik napjának déli 12 óráig hozzám annál is inkább nyújtsák be, mert a késedelmesen beérkező kérvények nem lesznek figyelembe véve.

Ipolyság, 1896. évi július 2.

Horváth Béla
főispán.

620. 1896. áll. szám.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú kereskedelemügyi m. kir. ministerium az 1896. évi június hó 14-én kelt 29100. számú rendeletével a diószeg-krakói állami közút 118-119 km. szakaszán lévő 106. számú hid újból építését és ezzel kapcsolatos utrendezést 2420 frt 64 kr összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok foganatosításának biztosítása céljából az 1896. július hó 20-ik napjának d. e. 10 órájára a hontvármegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdetik.

A versenyezni óhajtók felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatokat kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyi-vel inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban naponkint megtekinthetők.

Ipolyságon, 1896. július 6.

Hontmegye m. kir. építészeti
hivatala.

3455. 1896. tkv. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az ipolysági kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy az ipolysági takarékpénztár végrehajtónak kiskoru Szikszá Zsuzsanna és társa végrehajtást szenvedők elleni 150 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében az ipolysági kir. törvényszék területén lévő Egyház-Maróth község határában fekvő, az egyház-maróthi 90. sz. tjkvben kiskoru Szikszá Zsuzsanna és kiskoru Szikszá János tulajdonaként bejegyzett I 1-3. 6. 8-12. sorsz. urbéri birtokra 772 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1896. évi szeptember hó 11-ik napján d. e. 10 órákor Egyház-Maróth község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át vagyis 77 forint 20 krt krt készpénzben, vagy az 1881.

LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni; avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Ipolyságon, 1896. június hó 10-én.

Az ipolysági kir. törvényszék, mint tkvi hatóság.

Zubovich,
kir. törvsz. bíró.

3554. 896. tk. sz.

Arverési hirdetményi kivonat.

Az ipolysági kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy a selmeci takarékpénztár végrehajtónak Gábor János végrehajtást szenvedő elleni 1200 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében az ipolysági kir. törvényszék területén lévő Ösöd község határában fekvő, az ösödi 22. sz. tjkvben Gábor János tulajdonaként bejegyzett I. 2-13. 15-26 sorsz. 1/2 urbéri telekre 1100 frtban, a II. 2. sor 607. hrsz szántóra 7 frtban, a † 1. sor 62. hrsz. pincére 28 frtban, — az ottani 69. sz. tjkvben I. 1-15. sorsz. 1/4 urbéri teleknek Gábor Jánost illető felelő részére 250 forintban ezenel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi augusztus hó 10 napján d. e. 10 órákor Ösöd község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól eladatni nem fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 122 frt 30 krt, 6 frt 30 krt, 10 frt és 15 frt 35 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. törv. mint tkvi hatóság.

Ipolyságon, 1896. június 16-án.

Zubovich Román
kir. törv. bíró.